

Tiki-takas død

FC Barcelonas fald fra tinderne

Mathias Ravn

DEL 1

ET SPØRGSMÅL OM BOLDBESIDDELSE

*”... Septembers åndehul er væk, og Martinos helle er fortid.
Men nedturen er langt fra slut for FC Barcelona...”*

1. Kampen mod kritikerne

Septembersolen stråler som på en sommeraften i Barcelona-forstaden Sant Joan Despí, den lille forstad, som løber langs Llobregat-floden og er mest kendt for at lægge kvadratmetre til Ciutat Esportiva Joan Gamper, træningsanlægget fra 2006, der er opkaldt efter stifteren af FC Barcelona. Efteråret er så småt nået til Europa, men der er intet på disse kanter, der er ved at visne eller dø, da FC Barcelona-spillerbussen ankommer om aftenen den 21. september. Cheftræneren for det lokale fodboldhold, Gerardo Martino, er en særdeles populær mand i Sant Joan Despí. Martinos mandskab har hentet tre point i Vallecano og pointene er kommet i hus med en fin margin: Fire Barcelona-mål, et *clean sheet* for Victor Valdés og et hattrick af publikumsfavoritten Pedro Rodriguez.

Der var ellers mere på spil end pointene i udekampen mod Los Franjirrojos: Med resultatet har spillertruppen bevist, at reserverne på bænken kan levere, når de bliver bedt om at træde til. En række marginals spillere er i aktion på Estadio de Vallecas side om side med mere etablerede navne. Det er en succes, der falder tilbage på træneren: Martino har for en stund lukket munden på de mest udtalte kritikere, der mener, at truppen mangler den fornødne bredde til at opnå succes i de tre turneringer, der har fornøjelsen af deres deltagelse. Det største tema er pladsen som Gerard Piqué's makker i centerforsvaret, der oftest dækkes af en central midtbanespiller. Den diskussion er lukket for indeværende periode. Kampen i Vallecano er Gerardo Martinos ottende kamp i spidsen for FC Barcelona og den femte sejr ud af fem mulige i ligaen. Barcelona er alene på førstepladsen i Primera División. Der er tale om argentinerens første åndehul siden sommerens turbulens og den mediestorm, som opstår, når en relativt uerfaren eller ukendt cheftræner ansættes i FC Barcelona. Martinos ankomst til Sant Joan Despí er hans første helle siden udnævnelsen fire måneder forinden.

Den slags ville høste roser i medierne hos de fleste andre fodboldklubber. Men ikke i Catalonien. Det er hverken cifrene på måltavlen på Campo de Fútbol de Vallecas eller kampens spiller, hattrickhelten Pedro Rodriguez, som stjæler overskrifterne hos AS og Marca. Det er Martinos taktiske dispositioner – mere

direkte omstillingsspil, mindre boldbesiddelse uden fremdrift, flere lange bolde i banens længere retning – der fylder forsiderne.

Det er en spillestil, som praktiseres i de fleste europæiske topklubber, uden at der stilles spørgsmålstegn, men i Barcelona er der tale om et stilbrud. Martinos spillestil, eller rettere, hans spillestil som den ser ud, mens den fortsat kan karakteriseres som et *foreløbigt udkast*, udfordrer de sidste fem sæsoners mantra: tiki-taka. Ændringerne er absolut til at tage og føle på. Rayo Vallecano er det første hold i mere end fem år, der har mere boldbesiddelse end FC Barcelona. Det sidste Barcelona-mandskab, som havde mindre boldbesiddelse end modstanderen talte spillere som Ronaldinho, Deco og Samuel Eto'o. Frank Rijkaard stod i spidsen for holdet, som i foråret 2008 tabte det spanske mesterskab efter 1-4 mod Real Madrid på Santiago Bernabéu. Siden har FC Barcelona spillet 316 kampe som det mest boldbesiddende hold på banen. To under Frank Rijkaard, 247 under Josep Guardiola, 60 under Francesc Vilanova og syv under Gerardo Martino.

Mens medierne løber med dagsordenen, er Gerardo Martinos FC Barcelona imidlertid foran på den eneste konto, som er noget værd, når sæsonen er omme: Pointkontoen. Den manglende boldbesiddelse er ikke noget større problem mod Rayo Vallecano, der ikke skaber det store med bolden, men indkasserer fire mål mod catalonierne. Men lidt mere end to måneder senere klapper fælden, da FC Barcelona møder Athletic Bilbao på San Mamés.

Om os

Andoni Goikoetxea Olaskoaga, eller *Goiko* blandt venner, spillede i løbet af sin lange karriere i primært Athletic Bilbao mere end 300 kampe i Primera División og fornemme 39 kampe for det spanske landshold. Alligevel er baskeren med jernkæben primært kendt for en række benbrækkende tacklinger på nogle af verdens bedste fodboldspillere. Særligt én af slagsen bagfra mod Diego Maradona i en ligakamp mellem FC Barcelona og Athletic Bilbao den 24. september 1983 står den dag i dag indprentet på de fleste fodboldkenderes nethinde. Den argentinske driblekonge brækkede sin venstre ankel og fik næsten smadret karrieren. Goikoetxea fik tilnavnet *Slagteren fra Bilbao*.

Slagterne fra Bilbao er et forlag stiftet i juni 2014. Vi forfatter fodboldsingler med fokus på den spændende, aktuelle historie – med alt lige fra store trends til små anekdoter – fra fortidens, nutidens og fremtidens fodboldverden. Vi er interesserede i at formidle materiale til en fodboldjournalistik, der er mere end kamppreferater og spillerinterviews. Hér er historiske strømninger og taktiske overvejelser ikke bare det ekstra stjernedrys, men selve bunden for en analyse, der medtænker flere dynamikker end spillerform, formation og placering i tabellen. Vi vil ikke nøjes med at svare på *hvad*, *hvem* og *hvor*, men stræber efter at nærme os et *hvorfor*. Og så er det vores mål at være komplet kompromisløse og tackle bolden, eller spilleren, fra alle vinkler og kanter – ligesom benbrækkeren fra Baskerlandet.

Kolofon

Tiki-takas død:

FC Barcelonas fald fra tinderne

Mathias Ravn

© Slagterne fra Bilbao 2014

Korrektur: Kenneth McNeil

Forside: Marcus Marritt

Delforsider: Kenneth McNeil

Layout: Slagterne fra Bilbao

ePub-formatering: Belinda Grasnack

Distribution: Slagterne fra Bilbao

Udgivet juni 2014

Slagterne fra Bilbao

www.slagternefrabilbao.dk

hallo@slagternefrabilbao.dk

Tak fordi du læste den første del af *Tiki-takas død: FC Barcelonas fald fra tinderne*.

Er du interesseret i at læse mere? Så kan du købe resten [hér](#).